

P6_TA(2005)0286

Procedura pojednawcza (budżet na rok 2006)**Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie mandatu w zakresie procedury pojednawczej dotyczącej budżetu na rok 2006 przed pierwszym czytaniem Rady (2005/2080 (BUD))***Parlament Europejski,*

- uwzględniając art. 272 TWE oraz art. 177 Traktatu ustanawiającego Euratom,
- uwzględniając Porozumienie Międzyinstytucjonalne z dnia 6 maja 1999 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i usprawnienia procedury budżetowej ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 kwietnia 2005 r. w sprawie budżetu na rok 2006: sprawozdanie na temat rocznej strategii politycznej Komisji (RSP) ⁽²⁾,
- uwzględniając wstępny projekt budżetu (WPB) na rok 2006,
- uwzględniając art. 69 i Załącznik IV Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Budżetowej (A6-0223/2005),

1. jest w pełni zaangażowany w dążenie do osiągnięcia kluczowych celów na rok 2006 określonych w swojej rezolucji w sprawie rocznej strategii politycznej; podkreśla jednocześnie wyzwanie pomyślnego zakończenia przedsięwzięć rozpoczętych w ramach bieżącej Perspektywy Finansowej oraz w ramach postępowania pojednawczego z listopada 2004 roku;

2. przypomina, że maksymalna kwota, którą można sfinansować poprzez instrument elastyczności w roku 2006, nie licząc żadnej ewentualnej dodatkowej mobilizacji w roku 2005, wynosi 320 milionów EUR;

3. podkreśla, że realistyczny poziom płatności jest zasadniczy dla budżetu na rok 2006; uważa, że bardzo skromna propozycja Komisji, zakładająca 1,02 % dochodu narodowego brutto (DNB) i niższa o 1,19 mld EUR od 1,03 % DNB proponowanego w WPB na rok 2005 musi uwzględniać rzeczywiste potrzeby i możliwość realizacji budżetu; zaznacza, że propozycja Komisji jest dużo niższa, niż pułap 1,08 % przewidziany w bieżącej Perspektywie Finansowej;

4. zauważa oświadczenie Komisji złożone podczas rozmów trójstronnych w dniu 5 kwietnia 2005 r., według którego porozumienie między Radą a Parlamentem w sprawie przesunięcia środków z podpozycji 1a do podpozycji 1b jest niezbędne, aby umożliwić włączenie tych kwot do projektu budżetu Rady; wyraża chęć umożliwienia powyższego przesunięcia poprzez formalną rewizję górnych pułapów częściowych zgodnie z procedurami określonymi w Porozumieniu Międzyinstytucjonalnym z dnia 6 maja 1999 r.;

5. uważa, że kwoty przewidziane w WPB, zarówno w zakresie wydatków interwencyjnych dla rolnictwa oraz bezpośredniej pomocy, jak i wydatków związanych z rozwojem rolnictwa, stanowią niezbędne minimum; przypomina, że jakiegokolwiek obniżenie tych kwot może być niezwykle niekorzystne dla sektora i byłoby tym mniej uzasadnione, że istnieje obecnie znaczny margines kwoty do pułapu przewidzianego w Perspektywie Finansowej po zmianach dostosowawczych z grudnia 2004 r.;

6. zwraca uwagę na kwotę proponowaną na porozumienia dotyczące rybołówstwa; wskazuje, że należy podjąć negocjacje w sprawie odnowienia porozumień z Angolą, Republiką Zielonego Przylądka, Gwineą Bissau, Kiribati, Mauretanią, Wyspą Świętego Tomasza oraz z Senegalem, na które przewidziano rezerwę w wysokości 124 mln EUR; kwestionuje kwotę 8 mln EUR przeznaczoną na ostateczne zawarcie nowych porozumień z Algierią, Chorwacją, Kenią, Libią i Marokiem; przypomina, że w latach 1995-1999 roczna kwota dla Maroka wynosiła 125 mln EUR; oczekuje dalszych informacji ze strony Komisji w sprawie wysokości rezerwy;

7. uważa, że środki przeznaczone na działania strukturalne muszą być oparte na rzeczywistych potrzebach oraz podkreśla, że Komisja opracowała WPB w oparciu o najnowsze dostępne przewidywania; uważa, że ogólna ocena wdrażania środków na pokrycie płatności, którą przeprowadzi Komisja do końca lipca br., stworzy możliwość ponownej oceny potrzeb w zakresie płatności oraz zapewni, że rzeczywiste potrzeby zostaną w pełni uwzględnione w budżecie na rok 2006;

⁽¹⁾ Dz.U. C 172 z 18.6.1999, str. 1. Porozumienie zmienione decyzją 2003/429/WE (Dz.U. L 147 z 14.6.2003, str. 25).

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2005)0126.

Środa 6 lipiec 2005

8. wskazuje, iż przystąpienie do Unii 10 nowych Państw Członkowskich w 2004 r., stanowiące początek długiego procesu prowadzącego do spójności, oznacza nowe wyzwanie dla polityki spójności; podkreśla, iż polityka spójności powinna w większym stopniu skupiać się na regionach, aby uniknąć w przyszłości jakichkolwiek ewentualnych konfliktów pomiędzy nowymi Państwami Członkowskimi biorącymi udział w tej polityce i słabiej rozwiniętymi regionami dawnej „Piętnastki”;
9. nalega, aby utrzymać wsparcie programu PEACE dla Irlandii Północnej, nie widzi jednakże sensu ograniczania wsparcia dla innych działań priorytetowych, podczas gdy w kwota 62 milionów EUR jest dostępna w podpozycji 2b; zauważa, że porozumienie między Parlamentem a Radą dotyczące dwóch górnych pułapów częściowych byłoby neutralne budżetowo w zakresie pozycji jako całości oraz mogłoby rozwiązać tę sytuację; w związku z tym odrzuca stanowisko Komisji w sprawie zmniejszenia o dodatkowe 12 milionów EUR kwoty „środków innowacyjnych”, które nie zostało uzgodnione w ramach wspólnego oświadczenia w ramach postępowania pojednawczego w dniu 25 listopada 2004 r.;
10. uważa WPB Komisji za niewystarczający jako budżetowe odzwierciedlenie uzgodnionych ambicji politycznych, w szczególności w zakresie Strategii Lizbońskiej, oraz, uwzględniając znaczenie umacniania pozycji małych i średnich przedsiębiorstw, zachęca Radę do zaangażowania się wspólnie z Parlamentem Europejskim w poważny i konstruktywny dialog w sprawie sposobu spełnienia tych politycznych zobowiązań; proponuje, aby w tym kontekście włączyć zastosowanie postanowień art. 33 Porozumienia Międzyinstytucyjnego z dnia 6 maja 1999 r.;
11. przypomina, że kapitał ludzki jest najważniejszą wartością Europy oraz uważa, zwłaszcza uwzględniając wyniki ostatnich referendów, że nawiązanie kontaktu z młodymi ludźmi ma obecnie większe znaczenie niż kiedykolwiek; w pełni zgadza się z Paktem dla Młodzieży zatwierdzonym przez Radę Europejską, jako jednym z instrumentów realizacji celów lizbońskich; uważa, że warunki określone w art. 33 Porozumienia Międzyinstytucyjnego z dnia 6 maja 1999 r. mają zastosowanie do bieżącej sytuacji oraz pragnie w tym zakresie zaangażować się wspólnie z Radą w działanie w celu zwiększenia ram finansowych poprzez współdecyzje na rzecz programu Socrates i innych programów dla młodzieży; zaznacza, że tak samo postąpiono na koniec poprzedniego okresu programowania finansowego;
12. podkreśla znaczenie głównych programów pomocy zewnętrznej, których nie można było przewidzieć przyjmując obecną Perspektywę Finansową, takich jak pomoc na rzecz Afganistanu, Iraku oraz ostatni projekt programu odbudowy rejonów dotkniętych tsunami; wyraża niepokój w związku z potrzebą pozyskania nowych partnerów strategicznych oraz oczekuje od Rady uznania obecnych trudności i wyraźnego zaangażowania w uzgadnianie nowych priorytetów, tak, aby nie stanowiły one zagrożenia dla dotychczasowych polityk; zauważa niepokojące obniżenie środków przeznaczonych na niektóre programy geograficzne i tematyczne oraz uważa, że konieczne jest ponowne zrównoważenie środków budżetowych i nowych zasobów; podkreśla znaczenie Europejskiej Polityki Sąsiedztwa, w tym wsparcia demokratycznych zmian w sąsiednich krajach; wyraża ubolewanie w szczególności w związku z ograniczeniem Europejskiej Inicjatywy na rzecz Demokracji i Praw Człowieka, jedyne go zewnętrznego programu, którego wdrożenie nie wymaga zgody kraju przyjmującego; podkreśla ponadto potrzebę zwiększenia roli UE na arenie międzynarodowej w zakresie Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa oraz Europejskiej Polityki Bezpieczeństwa i Obrony, a także wyraża chęć zapoznania się z potrzebami w tej dziedzinie na powołanych wspólnych posiedzeniach WPZiB i Prezydencji Brytyjskiej przed podjęciem ostatecznej decyzji;
13. podkreśla, że Parlament Europejski, Rada i Komisja Europejska zobowiązały się do wspierania Mileńskich Celów Rozwoju ONZ oraz że udzielią one wsparcia na te cele w budżecie na rok 2006, w tym na odpowiednie cele w zakresie infrastruktury społecznej, podstawowej opieki zdrowotnej i edukacji oraz wsparcia działań przynoszących szybkie efekty („Quick Win Actions”); stwierdza z żalem, że nie ma obecnie środków w ramach pułapów na prawdziwie efektywną realizację tych celów lub na zapewnienie możliwych środków na wsparcie reformy cukrownictwa;
14. ponownie podkreśla, że uzasadnione potrzeby administracyjne muszą być uwzględnione w celu zapewnienia powodzenia rekrutacji przedstawicieli z nowych Państw Członkowskich oraz sprawnego funkcjonowania wszystkich instytucji rozszerzonej Unii, w tym skutecznego wdrażania programów operacyjnych; podkreśla jednocześnie potrzebę skutecznego i racjonalnego wykorzystania zasobów finansowych i ludzkich oraz identyfikacji wszelkich możliwych oszczędności w celu zagwarantowania wartości pieniądza oraz przestrzegania dyscypliny budżetowej; ponownie zwraca się do Rady o stosowanie tych samych zasad dyscypliny, w tym w odniesieniu do zdecentralizowanych agencji oraz do budżetu Rady;
15. nawiązując do ostatniego projektu Komisji w sprawie rewizji rozporządzenia finansowego, zwraca się do Rady o podjęcie wspólnie z Parlamentem Europejskim obrad nad sposobem ułatwienia dostępu do programów wspólnotowych oraz uproszczeniem procedur administracyjnych i kontrolnych z nimi związanych; w tym kontekście proponuje prowadzenie regularnego dialogu w celu uzgodnienia wspólnego stanowiska;
16. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.